

Περὶ ὄνοματικῶν μικτῶν Ἀριθμῶν.

§. 144.

Ἀπαραλλάκτως διαιροῦμεν καὶ τοὺς ὄνοματικούς μικτοὺς Ἀριθμοὺς, ἐκτὸς μόνου, ὅτι τὸ Ἄπόλοιπον τῆς μεγαλητέρας τάξεως πρέπει νὰ ἀναλυθῇ εἰς τὰ μέρη τῆς πληπίου αὐτῆς μικροτέρας τάξεως. Παρ. χάριν· μᾶς ἐδόθησαν νὰ διαιρέτωμεν Γρόσια 6977,, 24 παράδ., φέρ' εἰπεῖν, διὰ τῶν 56· ἐνταῦθα διαιροῦμεν πρότερον τὰ Γρόσια ὡς συνήθως, τὸ δὲ Ἄπόλοιπον αὐτῶν ἀναλύομεν εἰς παράδεις, ἀθροίζοντες ὁμοῦ καὶ τοὺς ἀνωτέρω δοθέντας 24 παράδ., εἴτα διαιροῦμεν πάλιν διὰ τῶν 56, καὶ οὕτω προκύπτει τὸ Ζητούμενον, πόσα Γρόσια καὶ Παράδεις λαμβάνει ἔκκαξον μέρος, ὡς.

56 εἰς Γρ. 6977,, 24 παρ.

Πηλίκου Γρ. 124,, 24 παρ.	137
	- 257
	- 33 Γρ. Ἄπόλοι.
	40
56 εἰς 1344	
	- 224
	...

Ἐπειδὴ τὸ ἄνωθεν ὑπόλοιπον ὡς Γρόσια δὲν διαιρεῖται εἰς 56 ὁμοίᾳ μέρῳ· διὰ τοῦτο ἀναλύεται εἰς Παράδεις, ὁ ἐσι· πολλαπλασιάζεται μὲ 40, προσιθεντας καὶ οἱ 24 παράδεις, καὶ ζαίνουσιν ὁμοῦ 1344 παράδ. οἱ ὅποιοι διαιρεθέντες πάλιν διὰ τῶν 56, ἔλαβεν ἔκκαξον μέρος καὶ ἀνὰ 24 παράδ., ἥτοι ἀνὰ Γρόσ. 124,, 24 παράδ.

Τὸ ἄνωθεν Ἄπόλοιπον δυνάμεθα νὰ τὸ πληροφορηθῶμεν παφεῖσθον κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον, ἀφ' οὗ δοχασθῶμεν ὅτι-

90 ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝ ΑΚΕΡΑΙΟΙΣ,

λαθή, ὅτι μία Ποσότης Γροσίων και Παράδων μέλλει νὰ διαμορφωσθῇ εἰς 56 Ἀνθρώπους, κτλ. Εἰς τοιαύτην περίσσευτην διδομένην ἐκάστῳ πρώτον ὅταν Γρόσια δυνάμεθα, και ἐὰν μείωσε μερικὴ Γρόσια, τὰ ὄποια οὐκ εἰσὶν ίκανα διὰ νὰ δώσωμεν ἐκάστῳ ἐν, τὰ ἀλλαχόμενα, και λαμβάνομεν δὲ ἐκαξον Γρόσι 40 Παράδες, τοὺς ἔποιους, ὁμοῦ και τοὺς 24 παράδ. οὓς ἔχομεν, οιχαράχόμενα πάλιν εἰς αὐτοὺς, και διδομένην ἐκάστῳ τότους Παράδες, οὓς συγχωρεῖ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ώς ἐλαγχρικάνεν ἀνωτέρω.

§. 115.

Ἐὰν μείνῃ Ὁπόλοιπον και ἐκ τῶν Παράδων, πρέπει νὰ πολλαπλασιασθῇ μὲ 3, ἵνα ἴδωμεν, πόσα ἄσπρα ξαίνει, τὰ ὄποια, ὁμοῦ μὲ τὰ δοθέντα ἄσπρα, διαιροῦμεν πάλιν ὅσου δυνάμεθα, ώς ἐπομένως.

34 εἰς Γρ. 3369,, 4 πρ.,, 2 ἄσπ.	Πηλ. Γρ. 99,, 3 πρ. 2 ἄσπ.
: „309	
: 3 Γρ. Ὁπόλοιπον	
: μὲ 40 πολλαπλασιαζ.	, και ἀθροιζόμενοι και οἱ 4
: 124 πρ.)	παράδ., προκύπτουσιν 124 παράδ.
: „22 παράδ. Ὁπόλοιπον	
: μὲ 3 πολλαπλασιαζόμενοι, ἀναλύονται εἰς ἄσπρα,	
: 68 ἄσπ.)	ἀθροιζόμενα δὲ και τὰ 2 ἄσπρα,
	προκύπτουσιν 68 ἄσπρα.

λοιπὸν λαμβάνει ἐκαξον μέρος ἀνὰ Γρόσ. 99,, 3 παράδ.
„ 2 ἄσπρα, ώς ἀνωτέρω.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλύσωμεν ἐκαξον Ὁπόλοιπον τῆς μεγαλυτέρας τάξεως εἰς τὰ μέρη τῆς πλησίου αὐτῆς μικροτέρας τάξεως, και νὰ διαιρέσωμεν ἐπομένως ὅπου δυνηθῶμεν· τὸ τελευταῖον ὅμως Ὁπόλοιπον, τὸ ὄποῖον δὲν ἀναλύεται περαιτέρω, θεωρεῖται ἐξῆς ώς ἀμέρισον Ὁπόλοιπον.

§. 116.

Ἐὰν δέκας ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως δὲν μείνει Ὑπόλοιπον διὲκαὶ οὐκ ἀναλυθῆσθαι τὰ μέρη τῆς πληντίου αὐτοῦ μικροτέρας τάξεως, τότε προχωρεῖ ἡ διαιρεσίς εἰς τὸν Ἀριθμὸν τῆς μικροτέρας τάξεως, καὶ ἐάν δὲν διεκρίται αὐτὸς ὁ Ἀριθμὸς, τὸν ἀναλύομεν εἰς τὰ μέρη τῆς πληντίου αὐτοῦ μικρότερας τάξεως καὶ ἐψεύδεται ὡς οὐ φεύγομεν εἰς τὰ ἀμείβεται μέση τῆς μικροτέρας τάξεως, τὰ ὅποια μένουσιν ἔπειτα Ὑπόλοιπον. **Κατωτέρῳ ἀποντάει Ὑποδείγματα τοιαῦτα.**

A'.

16 εἰς Γρ. 384,, 37 πρ. 1 ἄσπρ. Πολ. Γρ. 24,, 2 πρ.,, 1 ἄσπρ.
„ „ 64,, 5 - ύπολοιπ..
μὲν 3 καὶ 1 ἄσπρου τὸ ἀνωτέρω
διδουσι 16 ἄσπρα

B'.

14 εἰς Γρ. 448,, 4 πρ.,, 2 ἄσπρ. Πολ. Γρ. 32,, - παρ.,, 1 ἄσπ.
„ „ 28.3
14 ἄσπρα.

Ἐρμηνεία. Εἰς τὸ ὁ. διαιρέθησαν τὰ Γρόσια ἐξ ἕτου· λοιπὸν ἔξηκολουθήσαμεν τὴν διαιρέσειν τῶν 37 παράδ., οἱ ὅποιοι διαιρεθέντες διὲ τῶν 16, ἔμεινεν Ὑπόλοιπον 5, αὐτὸς δὲ ἀναλυθὲν μὲν 3 εἰς ἄσπρα, ληφθὲν καὶ τὸ 1 ἄσπρον, προσέκυψαν 16 ἄσπρα, ἀτινα διαιρεθέντα διὲ τῶν 16, ἔλαβεν ἕκακον μέρος 1 ἄσπρον, σύμπαντα δὲ Γρόσ. 24,, 2 παράδ., 1 ἄσπρον.

Εἰς τὸ β'. διαιρέθησαν τὰ Γρόσια ὥστε τὰς ἕτερας ἔξηκολουθήσαμεν τὴν διαιρέσειν τῶν παράδων. ὅμως ἐπειδὴ εἰ διείστες παράδεις εἰσὶ μόνον 4, οἱ ὅποιοι δὲν διαιρέσουνται

92 ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝ ΑΚΕΡΑΙΟΙΣ,

εἰς 14 ὅμοια μέρη, διὰ τοῦτο τοὺς ἀνελύσαμεν μὲ 3 εἰς ἄσπρα, λαβόντες ὅμοιον καὶ τὰ 2 διοθέντα ἄσπρα, καὶ οὗτω προέκυψαν 14 ἄσπρα, τὰ ὅποια διαιρέσαντες διὰ τῶν 14, ἔλαβεν ἔκαστον μέρος καὶ ἀνὰ 1 ἄσπρου, ὅμοιον δὲ ἀνὰ Γρόσ.

32,, — παράδ.,, 1 ἄσπρου ὡς ἀνωτέρῳ.

Πρόβλημα. Διαιρουμένων Ὁκάδων 2629079,, 390 δραμίων, μὲ 37490, πόσα λαμβάνει ἔκαστον μέρος;

3749(ο εἰς 2629079,, 390 | Πηλίκ. Ὁκ. 70,, 51 δράμια.
4779 ὥκ. ὑπ.)

μὲ 400 εἰς δράμια, καὶ τὰ 390 δρ. ὅμοιον.

• .. 191199(ο

- 3749

• • •

Ἐρμηνεία. Ἀφ' οὐ πολλαπλασιάσαμεν μὲ τὰ γ' τὸν Διαιρέτην, καὶ ἀφ' οὐ ἐθέσαμεν εἰς τὸ πηλίκον καὶ τὸ ο, ἔμεινεν Ὑπόλοιπον 477, εἰς τὰ ὅποια ἐπροσθέσαμεν, διὰ τὸ ἀφεθὲν ο τοῦ Διαιρέτου, τὰ τμηθέντα 9 τοῦ Διαιρετέου, καὶ οὗτω προέκυψεν Ὑπόλοιπον 4779 ὥκαδ.,, τὰς ὅποιας ἀναλύσαντες εἰς δράμια μὲ 400, προσθέσαντες καὶ τὰ διοθέντα 390 δράμια, προέκυψαν 1911990 δρ.,, ἀτινα διαιρέσαντες διὰ τῶν 37490, ἔλαβεν ἔκαστον μέρος ἀνὰ δράμια 51, Ὑπόλοιπον δὲ ἔμεινε μόνου τὸ ο, οἱ ἐσὶ, μηδέν.

§. 117.

Ομοίως πράττομεν καὶ μὲ τὸ Ὑπόλοιπον, ὅταν διαιρώμεν διὰ τῶν 10, 100, 1000, καὶ ἐφεξῆς (ὡς §. 112).

Κατωτέρῳ ἔπονται Ὑποδείγματα τοιαῦτα.

Α'. Πόσου Πηλίκον γενήσεται ἐκ Γρόσ. 5877,, 20 παράδ.

Διαιρουμένων διὰ τῶν 100;

Δύσις.

	Γρόσ.	58	77	,, 20 παράδ.
Πηλίκου			40	
	παράδ.	31	00	

Ἐρμηνεία. Κατὰ τὸν §. 112. κόπτομεν δύο ψηφία
δεξιῶς, καὶ προκύπτει Πηλίκου Γρόσια 58, Ὄπόλοιπου δὲ
Γρόσια 77· αὐτὰ πολλαπλασιαζόμενα μὲ 40, καὶ προσιθέ-
μενος καὶ οἱ δοθέντες 20 παράδ. προκύπτουσι παράδ. 3100,
ὅς τοι κόπτομεν πάλιν δύο ψηφία δεξιῶς, καὶ προκύπτει Πη-
λίκου καὶ παράδ. 31· ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰ τοῦ Διαιρέτου δύο μη-
δενικὰ ἐτριθταν δύο ψηφία καὶ ἀπὸ τὸν Διαιρετέον, ἅτινα εἰσὶν
ώστε μηδενικά, διὰ τοῦτο δὲν ἔμεινεν Ὄπόλοιπου μηδέν.
Β'. Ἐὰν διαιρεθῶσι Γρόσ. 560,, 6 παράδ.,, 2 ἄσπρα μὲ 10,
πόσα λαμβάνει ἐκαῖσον μέρος;

Δύσις.

	Γρόσ.	56	0	,, 6 παράδ. ,,, 2 ἄσπρα.
Πηλίκου			3	
	ἄσπ.	2(0		

Ἐρμηνεία. Ἀφ' οὗ διαιρεθῶσι τὰ γρόσια διὰ τῶν 10
(δηλονότε τριθέντος τοῦ 0), δὲν μένει Ὄπόλοιπου μηδέν·
ἐπειδὴ δὲ οἱ 6 παράδ. δὲν διαιροῦνται εἰς 10 ὁμοια μέρη,
διὰ τοῦτο ἀνελύσαμεν αὐτοὺς εἰς ἄσπρα μὲ 3, ἐν οἷς ἐμπροσ-
θέσαμεν καὶ τὰ 2 δοθέντα ἄσπρα, καὶ ἔχοντα δύο 20,
ἅτινα ἀφ' οὗ διαιρεθῶσι διὰ τῶν 10, λαμβάνει ἐκαῖσον μέρος
καὶ 2 ἄσπρα, ὃ ἐξὶν ἀνὰ Γρόσ. 56,, — παράδ.,, 2 ἄσπρα,
ὡς ἀνωτέρω.

§. 118.

Καὶ οἱ μικτοὶ Ἀριθμοὶ διαιροῦνται εὐκόλως διὰ τοῦ νοὸς

94 ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝ ΑΚΕΡΑΙΟΙΣ,

Θι ἐνὸς ἀπλοῦ φηφίου, ὅτοι Διαιρέτου· θηλούστε, ἔτου κατὰ τὸν §. 103. δὲν ἀναλύσωμεν τὸ τῶν Γροσίων Ἐπόλοιπον μὲ 40 εἰς παράδεις. ἀλλὰ πρότερον μὲ 4 εἰς ὄσκάδας, καὶ ἔπειτα τὸ τῶν ὄσκάδων Ἐπόλοιπον εἰς παράδεις, καὶ εἰς ἄσπρα, ὡς.

$7 \times 25 = 35$ παράδ.

Πηλίκου Γρότ. 35,, 39 παράδ.

λέγοντες· 7×25 ἐμπεριέχονται 3 (τὰ ὅποια θέτομεν ὑπὸ τὴν γραμμὴν), ὥτοι· $3 \times 7 = 21$, ἐκ τῶν 25, μένουσι 4· εἰτα, 7×4 (τὰ τελευταῖαν 1 Γρόσια προσθέτεται εἰς τὸ Ἐπόλοιπον 4, καὶ ποιοῦσι 41), 5, οἷον $5 \times 7 = 35$, ἐκ τῶν 41, μένουσιν Ἐπόλοιπον Γρόσια 6· αὐτὰς σκίνουσιν 24 ὄσκάδας (ἐπειδὴ ἔκαστον Γρόσια ἐμπεριέχει 4 ὄσκάδας), καὶ 3 ὄσκάδες (ἐκ τῶν 33 παράδων), ποιοῦσιν ὅμοιον 27 ὄσκάδας· λοιπὸν 7 εἰς 27, 3· ὅτι $3 \times 7 = 21$, ἐκ τῶν 27, μένουσιν 6 ὄσκάδες, ὥτοι 60 παράδ., καὶ 3 παράδ. (διότι ἐκ τῶν 33 παράδ. ἔισιρέσαμεν μόνον τὰς ὄσκάδας), ποιοῦσιν ὅμοιον 63 παράδ., οἵτινες μένουσιν ἔτει νὰ ἔισιρεθῶσι ἐκ τῶν 7· ὅσει 7 εἰς 63, 9 ἐξ ἵσου. ὡς ἀνωτέρω.

'Ομοιώς· 8 εἰς Γρότ. 5919,, 34 παράδ., 2 ἄσπρα.

Πηλίκου Γρότ. 739,, 39 παράδ., 1 ἄσπρον.

λέγοντες· 8 εἰς 59, 7, ὥτοι $7 \times 8 = 56$, ἐκ τῶν 59, μένουσι 3. εἰτα 8 εἰς 31, 3, ὥτοι $3 \times 8 = 24$ ἐκ τῶν 31, μένουσιν 7, ἔπειτα 8 εἰς 79, 9, ὥτοι $8 \times 9 = 72$. ἐκ τῶν 79, μένουσιν Ἐπόλοιπον Γρόσια 7 (τὰ ὅποια βαζόμενον εἰς τὸν υοῦν, καὶ πολλαπλασιάζομεν αὐτὰ μὲ 4 διὰ νὰ ἀναλυθῶσιν εἰς ὄσκάδας) λέγοντες· $4 \times 7 = 28$ ὄσκάδες, καὶ 3 ὄσκάδες (ἐκ τῶν 34 παράδ.), ποιοῦσιν ὅμοιον 31 ὄσκάδας· λοιπὸν 8 εἰς 31, 3, ὥτοι $3 \times 8 = 24$, ἐκ τῶν 31, μένουσιν 7 ὄσκάδες, ὥτοι 70 παράδ., καὶ 4 παράδ. (διότι ἐκ τῶν 34 παράδ. ἔισιρέσαμεν μόνον τὰς ὄσκάδας), ποιοῦσιν ὅμοιον 74

παράδ., ὅτε 8 εἰς 74, 9 ἕτοι 8 × 9 — 72, ἐκ τῶν 74, μένουσι 2 παράδ., οἱ δύοτοι ἀναλυθέντες μὲ 3 εἰς ἄσπρα, ποιοῦσιν 6 ἄσπρα, καὶ τὰ διῃνέτα 2 ἄσπρα, ποιοῦσιν ὁμοῦ 8 ἄσπρα· λοιπὸν 8 εἰς 8 ἀνὰ 1 ἄσπρου, ὡς ἐλογαριάσσεται.

Ωσχύτως. 9 εἰς Ὁκάδ. 473,, 1 λίτρας,, 78 δράμια.

Πηλίκου Ὁκάδ. 52,, — λίτρας,, 42 δράμια.

λέγοντες· 9 εἰς 47, 5, ἕτοι 5 × 9 — 45, ἐκ τῶν 47, μένουσι 2· εἴτα 9 εἰς 23, 2, ἕτοι 2 × 9 — 18, ἐκ τῶν 23, μένουσιν ὀκτώδ. 5 αἱ δύοτες ἀνὰ 4 λίτρας, ποιοῦσιν 20 λίτρας, καὶ ἡ διῃνέτα 1 λίτρα, ποιοῦσιν ὁμοῦ 21 λίτρας· λοιπὸν 9 εἰς 21, 2, ἕτοι 2 × 9 — 18, ἐκ τῶν 21, μένουσι 3 λίτρας, ἐκάτην ἀνὰ δράμια 100, ποιοῦσι δράμια 300, καὶ τὰ διῃνέτα 78 δράμια, ποιοῦσιν ὁμοῦ δράμια 378· ὅτε 9 εἰς 37, 4, ἕτοι 4 × 9 — 36, ἐκ τῶν 37, μένει 1, εἴτα 9 εἰς 18 ἀνὰ 2 δράμια ἐξ ἵσου.

§. 119.

Σχόλιον. Τὰνωτέρω γυμνάσματα εἰσὶν ὠφελημότατα· διότι ἐπ' αὐτοῖς θεμελιοῦται τὸ συντόμως καὶ εὐκόλως λογαριάζειν εἰς ὅλα τὰ Εἴδη τῆς Ἀριθμητικῆς· διὰ τοῦτο οἱ Αρχάριοι ἃς ἐκλέγωσιν ἴδιαιτερα Παραδείγματα, καὶ ἃς γυμνάζωνται ἐπὶ τοσοῦτου τὸν ἥπθεντα τρόπον τῆς Διαιρέσεως μὲ έλους τοὺς μοναδικοὺς Ἀριθμοὺς ἐκ τῶν 2 μέχρε τῶν 9, ἕως ὅτου νὴ φθάσσωσι τὴν ἀνωτάτην ἔτοιμότητα, ηγε εὐκόλως θέλουσιν ἀπολαύσει.

"Ετερα Παραδείγματα πρὸς ἄσκησιν.

A'. Πόσου Πηλίκου δίδουσι Γρέσ. 257082 διαιρούμενα ὑπὲ τῶν 4572;

Ἄποκρισις· Γρέσ. 60,, 6 παράδ., 2 ἄσπρα.

96 ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΝ ΑΚΕΡΑΙΟΙΣ,

Β'. Διαιρούμενα Φιορίνια 372724354,, 4 κραῖτζάρια διὰ τῶν 6008, πόσου ἔσαι τὸ Πηλίκου;

'Απόκρισις· Φιορίνια 62038,, — κραῖτζάρια,, 2 φένιγ.

Γ'. Διαιρούμενα Φλωρία 5239112,, 6 Γρόσ.,, 5 παράδ. 1 ἄσπρου (τὸ Φλωρίου ἀνὰ Γρόσ. 12), διὰ τῶν 5236, πόσα λαμβάνει ἐκκένων μέρος;

'Απόκρισις· ὅμιλος Φλωρία 1000,, 7 Γρ.,, 5 πρ.,, 1 ἄσπ.

Δ. Διαιρούμενος Χρόνος 824397, Μῆνες 9, Ἡμέραις 6, Ήμέραις 7, Λεπτὰ 15 διὰ τῶν 825, πόσου ἔσαι τὸ Πηλίκου.

'Απόκρισις· Χρόνος 999, Μῆνες 3, Ἡμέραις 7, Ημέραις 4, Λεπτὰ 59.

§. 121.

Σχόλιον. Προσέτε μένει ἵνα δειξωμεν, τίνει τρόπῳ διαιρούμεν, ὅταν καὶ ὁ Διαιρέτης σύγκηται ἐξ ὀνοματικῶν μικτῶν Ἀριθμῶν, ἥτοι ἐκ Γροσίων 5,, 25 παράδ. ἢ ἐκ Φιορίνιών 21,, 19 κραῖτζαρίων,, 2 φένιγ, ἢ ἐξ Ὁκάδ. 9,, 3 λετρῶν,, 60 δραμίων, κτλ. ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐννοήσωμεν εἰσέτι καλῶς, πῶς δύναται νὰ ὑπάρξῃ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Διαιρέσεως, ὁ τοιοῦτος Διαιρέτης, διὰ τοῦτο κρίνομεν εὐλογούντων ὁμολόγωμεν περὶ τοιούτων ἔποδειγμάτων τότε, δηλαδὴ, ὅταν προκύψωσι τῷ ὄντι

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ Δοκιμῆς τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ καὶ
Διαιρέσεως.

§. 122.

Εκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπληροφορήθησυ σαφῶς, ὅτι τὸ διαιρεῖν εἶναι ἡ Ἐπάνοδος ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, καὶ τὸ πολλαπλασιάζειν εἶναι ἡ ἐκ τοῦ διαιρεῖν. οὗτοι αὐτοὶ οἱ δύο ὄρθρη πετίκων τρόποι χρησιμεύουσιν ἀλλήλοις πρὸς Δοκιμήν. Διότι, ὡς πεντάκις 7, ποιοῦσι 35, πρέπει νὰ ἐμπεριέχωνται ὁμοίως τὰ 7 εἰς τὰ 35 πεντάκις, καὶ τὰ 5 εἰς τὰ 35 ἐπτάκις. Ωσαύτως καὶ ἀνάπταται· ἐὰν εἴναι ἀληθεῖς, ὅτι τὰ 5 εἰς τὰ 35 ἐμπεριέχονται ἐπτάκις, πρέπει νὰ συνωστίσεται πεντάκις 7 ὁμοίως 35.

§. 123.

Περὶ τῆς ὄρθροτος οὖν τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ πληροφορούμεθα διὰ τῆς Διαιρέσεως, δηλαδὴ, ἐὰν διαιρέσωμεν τὸ Κεφάλαιον διὰ ἐνὸς τῶν Παραγόντων αὐτοῦ (ἢ διὰ τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ, ἢ διὰ τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ), καὶ ὡς ὁ Πολλαπλασιασμὸς εἶναι ὄρθρος, πρέπει νὰ προκύψῃ ὁ ἔτερος Παράγων. Φέρ' εἰπεῖν, 534 ἐπολλαπλασιάσθησαν μὲν 286, καὶ προέκυψε Κεφάλαιον 152724. ἡ ἐπὶ τούτου Δοκιμὴ εἴναι νὰ διαιρέσωμεν τὰς 152724 διὰ τῶν 534, ἢ διὰ τῶν 286, ἵπου ἐν μὲν τῇ πρώτῃ διαιρέσει πρέπει νὰ προκύψῃ Πηλίκου 286, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ 534, ὡς κατωτέρῳ φαίνεται.

534 εἰς 152724 | 286. ἢτοι 286 εἰς 152724 | 534.

,,4592

,,972

,,3204

1144

· · ·

· · ·

Τόμ. Α'.

7

98 ΠΕΡΙ ΔΟΚΙΜΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ

Περὶ τῆς ὀνωτέρῳ βάσεως ἐλέγει πότε εἰς τὸν ἔπιστεν
Γ. διότι εἶναι εἴησι οὐκέτις, ὅτι 286 φοραῖς 534, ποιοῦσιν
152724, πρέπει νὰ ἐμπεριέχωνται ὄμοιῶς τὰ 534, εἰς τὰς
152724, 286 φοραῖς, καθὼς καὶ τὰ 286 εἰς τὰς 152724,
534 φοραῖς.

Γ. 124.

**Όμοιῶς πληροφορεύμενα καὶ περὶ τῆς ἑρθότητος τῆς
Διαιρέσεως διὰ τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ. Εγλανή, εἶναι πολλα-
πλασιασμοὺ τὸ Πηλίκου μὲ τὸν Διαιρέτην, καὶ προκύψῃ ὁ
Διαιρετέος.**

Διαιρέσις, ὁμοῦ καὶ Δοκιμή.

653 εἰς 240304 	Πηλίκου 368
Πηλ. 368	πολλαπλασίσθε. μὲ 653 τὸν Διαιρέτην.
,,4440	1104
,,5224	1840
.....	2208
	<hr/> 240304 ὁ Διαιρέτης.

Ἡ ὀνωτέρῳ Βάσις εἶναι ἡ αὐτὴ. διέτει εἰὸν τὰ 653 ἐμπε-
ριέχωνται εἰς τὰς 240304 ἐξ ἵσου 368 φοραῖς, ἀναγκαῖς
πρέπει νὰ φέρων 368 φοραῖς 653 πᾶλιν 240304. Εγ εἰνὶ
λόγω, καθὼς πληροφορεύμενα διέχει τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ
περὶ τῆς ἑρθότητος ἐκάστου μοναδικοῦ Παραγομένου, ὡσαύ-
τως πληροφορεύμενα καὶ περὶ τῆς ἑρθότητος τοῦ ἐλεκτήρου
Πηλίκου. διέχει τοῦτο καὶ τὸ ἐκ τοῦ Διαιρέτου καὶ Πηλίκου
Κεφαλαιού, πρέπει νὰ εἴναι ἴμοιον τοῦ κυρίως διαιρεθέντος
Αὐτεμοῦ. Οδεν, εἶναι μετά τὴν διαιρέσιν μείνη τὸ πόλοιπόν τι,
ἐν τῷ δὲ εἰμπεριέχεται πλέον ὁ Διαιρέτης, τότε διέχει νὰ προκύψῃ
ὁ ἐλεκτήρος Διαιρετέος, πρέπει νὰ προσεδηῇ τὸ τὸ πόλοιπον
εἰς τὸ Κεφαλαιον καὶ νὰ αὐξανθῇ, ὡς κατωτέρῳ.

Διαιρέσις εξ ἣς μένει Τπόλοιπου, ὅμοῦ καὶ
Δοκιμή.

856 εἰς 795482	Διαιρέτης 856
<u>Πηλ. 929.</u>	<u>πολλαπλασίου μὲ 929 τὸ πηλόν.</u>
<u>,2508</u>	<u>7704</u>
<u>,2962</u>	<u>1712</u>
<u>,253 ὑπόλοιπου.</u>	<u>7704</u>
<u>καὶ τὸ ὑπόλοιπον.</u>	<u>. 253 ὁμοῦ</u>
	<u>διδούσειν 795482, ὅλ. τὸν Δ.</u>

§. 125.

Α'. Σχόλιον. Κατὰ τὸν ἕδιον τρόπου γίνονται καὶ αἱ Δοκιμαὶ τῶν ἐνεματικῶν μικτῶν Ἀρεθμῶν, ω̄ τὰ ὑποδιέγματα δοθῆσονται τότε, ὅταν δεῖξωμεν τάνι τρόπῳ πολλαπλασιάζουται καὶ διαιροῦνται οἱ τοιεῦτοι Ἀρεθμοί.

§. 126.

Β'. Σχόλιον. "Οταν μὲλλῃ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸν Διαιρέτην μετὰ τοῦ Πηλίκου, ἐσμὲν ἐλεύθεροις νὰ ἐκλέξωμεν διεκ πολλαπλασιαστὴν ἐποιῶν Ἀρεθμὸν Θελομεν ἐκ τῶν δύο (ώς §. 76). Νικ., εἰ μὲν ἐπιτύχωμεν τὴν ἐκλογὴν δοθῶς, προξενεῖ εἰς πολλὰς πτώσεις μεγάλην συντομίαν, ὅπερ ἀποδεκτός εἶμεν εἴπομενως.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ Ἀναλύσεως.

§. 127.

Τὸ τῆς Ἀναλύσεως ἐν τῷ λογικαῖον ἔννοεῖται τὸ ἀναλύειν τὰς Μονάδας τὰς μεγαλητέρας τάξεως, εἰς μονάδας τῶν αὐτῆς μικροτέρων τάξεων. Παραδ. χάρην· πόσους παράδεις, οὐαίρας ζεῖναι μία ὅποια δήποτε Ποσότης Γρασίων· πόσες λίτρας, η δράμια μία Ποσότης Ουράνων, καὶ έπεικες.

§. 128.

Ἡ Ἀναλυτις, ὡς προτίθεμεν, ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Πολλαπλασιασμοῦ, ὃ ἐσὶ, πολλαπλασιάζομεν τὸ διοικεῖν ἀναλυθῆναι Πρᾶγμα μὲν ἐκεῖνον τὸν Ἀριθμὸν, οὗτοις διεκνύεται, ἀπὸ πόσων μονάδων τοῦ μικροτέρου εἶναις συνίσταται ἐκάτη μονάδας τοῦ πλησίου αὐτοῦ μεγαλητέρου εἶναις. Φέρεται· ἐκατον Γράμματα σύγκειται ἀπὸ 40 παράδεις, ἄρα οὐαίρα Γράμματα διοικώσαι, τοσάντα πρόκειται 40 παράδεις. Εἴδει διὰ νὰ προσκύψῃ η Ποσότης τῶν παράδεις, πολλαπλασιάζομεν τὸν Ἀριθμὸν τῶν Γρασίων μὲ 40. Ομοίως ἀναλύονται καὶ αἱ δικάστες εἰς δράμα, ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὰν Ποσότητα αὐτῶν μὲ 400, ἀπειλὴ ἐκάτη Οκτῶ σύγκειται ἐκ 400 δραμίων, καὶ έφεξης.

§. 129.

Λοιπὸν ὁ Ἀριθμὸς, διὸ οὐ γίνεται οὐ Ἀναλυτις, εἴτεν γένεταις, οὗτοις διεκνύεται ποσάκις ἐμπεριέχεται τὸ μεκρότερον Εἶδος εἰς τὸ πλησίον αὐτοῦ μεγαλήτερον Εἶδος, ἐνομάζεται Αναλυτικός. Θετέον· ὁ Ἀριθμὸς 40, οὗτοις φανερώνεται, ὅτε ὁ Παράδεις ἐμπεριέχεται εἰς τὸ Γράμμα τεσσαράκοντάκις, εἰναις Ἀναλυτικός τῶν γρασίων εἰς παράδεις. Κανόνις ὁ Ἀριθμὸς

400, ὃς τις δηλοῖ, ὅτι τὸ δράμα ἐμπειριέχεται εἰς τὴν Ὁκτώτετρακόσιας φορσίς, εἴναι τὸ Αναλυτικὸς τῶν Ὁκάδων εἰς δράμα, καὶ ἐφεξῆς.

§. 130.

Ἡ πρᾶξις, διὰ τῆς ἀναλύσεως τὸ μεγαλύτερον Εἶδος εἰς τὸ μικρότερον, γίνεται ὡς ἐπομένως. Πρῶτον πολλαπλασιάζομεν τὸν Ἀριθμὸν τοῦ μεγαλυτέρου Εἶδους εἰς τὰς μονάδας τοῦ πλησίου αὐτοῦ μικροτέρου Εἶδους, καὶ ὅν τὸ ἐντεῦθεν Παραγόμενον παριεισάνῃ μεγαλύτερον Εἶδος ἀπὸ τοῦ ζητούμενον, πολλαπλασιάζομεν πάλιν αὐτὸ τὸ Παραγόμενον μὲ τὰς μονάδας τοῦ πλησίου αὐτοῦ μικροτέρου Εἶδους, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως ὅτου νὰ προκύψῃ τὸ Παραγόμενον τοῦ ζητούμενον Εἶδους. Φέρ' εἰπεῖν· μᾶς ἐδέσθησαν νὰ ἀναλύσωμεν Γρόσ. 93 εἰς ἄσπρα· ἐνταῦθα πολλαπλασιάζομεν πρῶτον τὰ Γρόσια 93 μὲ 40 καὶ προκύπτουσι Παράδεις, ὡς τὸ κεφάλαιον πολλαπλασιάζομεν πάλιν μὲ 3, καὶ προκύπτουσι "Ἄσπρα, ὡς.

Γρόσ. 93

μὲ	.	.	40	εἰς παράδεις.
Παράδ.			3720	
μὲ	.	.	3	εἰς ἄσπρα.
"Άσπρα.			11160.	

§. 131.

"Οταν δοθῶσι περισσότεροι· Ἀριθμοὶ διεκφόρων Εἶδῶν διὰ νὰ ἀναλυθῶσιν εἰς τὸ μικρότερον Εἶδος, τότε πρέπει νὰ γένη ἡ πρᾶξις τῆς Αναλύσεως ὡς ἀκολούθως.

Πρῶτον πολλαπλασιάζομεν τὸν Ἀριθμὸν τοῦ μεγαλωτάτου Εἶδους, ὡς πρότερον, μὲ τὰς μονάδας τοῦ πλησίου αὐτοῦ μικροτέρου Εἶδους.

Δεύτερον προσθέτομεν εἰς τὸ ἐκ τούτου τοῦ πολλαπλασισμοῦ προκύψην Παραγόμενον τὸν ἐπόμενον Ἀριθμὸν, ὃς

τις δεικνύει τὸ αὐτὸν Εἶδος, εἰς ὃ ἀνελύσῃ ὁ πρὸ αὐτοῦ, καὶ πολλαπλασιάζομεν πᾶλιν μὲν τὰς μονάδας τοῦ ἐπομένου μεκροτέρου Εἶδους τὸ ὥδη προκύψαν Κεφαλαιον, εἰτα προσθέτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀκόλουθον Ἀριθμὸν, ὃς τις φανερώνει τὸ αὐτὸν Εἶδος, εἰς ὃ ἀνελύσῃ τὸ δεύτερον Παραγόμενον, καὶ σὺντοσ ἐφεξῆς, ἄχρις οὗ γένηται προκύψη τὸ Παραγόμενον τοῦ μεκροτάτου ζητούμενου Εἶδους. Παραδόθη. χάριν. μᾶς ἐδέσθητον καὶ ἀναλύσωμεν Γραῦς. 325,, 35 παράδ., 3 ἀσπα, εἰς ἀσπα.

Γράσ. 825

μὲς 40 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 35 παρ.

Παραδ. 33035

μὲς 3 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 2 ἀσπρων.

Εγγόνισ. ἀσπ. 99107.

Καὶ ἔτερον. Ἀναλυθήτωσαν Χρόνος 15, Μῆνες 9, Ἡμέραι 25 Ὁραι 20, καὶ 50 Λεπτά, εἰς Λεπτά.

Χρόνος 15

μὲς . 12 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 9 μηνῶν.

Μῆνες . 189

μὲς . 30 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 25 ἡμερ.

Ἡμέραι 5695

μὲς 24 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 20 ὥρων.

Ὦραι. 136700

μὲς 60 συναριθμ. καὶ τῶν δισείντων 50 λεπτ.

Λεπτά 8202050 τὸ ζητούμενον εἶδος.

Ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἀνωτέρω, ἀναλύσαντες τοὺς Χρόνους εἰς Μῆνας, ἀντὶ νὰ προσθέσωμεν τοὺς 9 μῆνας, ἐλάβομεν αὐτοὺς ἀρέσως ἐν τῷ πολλαπλασιάζειν καὶ σύντοσ ἐφεξῆς, τὸ ὅποιον εἶναι συντομώτερον.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ Ἐπαναγωγῆς.

§. 132.

Τπὸ τῆς Ἐπαναγωγῆς ἐνοσῦμεν τὸ, μεταφέρειν τὰς Μονάδας τῶν μικροτέρων τάξεων εἰς Μονάδας τῆς μεγαλητέρας τάξεως αὐτῶν. Φέρειν· πόσα Γράμματα σαίνει μία Ποσότης Παράδων· πόσας Ὁκάδας μία Ποσότης Δραμίων κτλ.

§. 133.

Η Ἐπαναγωγὴ ἐνεργεῖται διὰ τῆς Διαιρέσεως, ὃ ἐστι, διειροῦμεν τὴν προκειμένην Ποσότητα τοῦ μικροτέρου Εἴδους μὲ ἐκσίνου τὸν Ἀριθμὸν, ὃς τις δεικνύει ἀπὸ πόσων Μονάδων τοῦ μικροτέρου Εἴδους συνίσταται μία Μονὰς τοῦ πλησίου αὐτοῦ μεγαλητέρου Εἴδους. Θεστος μᾶς ἐδόθη νὰ λογαριάσωμεν πόσα Γράμματα φέρει μία ὁποιαδήποτε Ποσότης Παράδων· ἐνταῦθα διαιροῦμεν ταύτην τὴν Ποσότητα διὰ τῶν 40, ἐπειδὴ ἐκατοντάριαν Γράμματα σύγκειται ἀπὸ 40 Παράδων, καὶ οὕτω προκύπτει ὁ Ἀριθμὸς τῶν Γράμμαν. Ὁμοίως μεταφέρονται καὶ τὰ Λόγια εἰς Φούντια, ἐξηνὸν η Ποσότης τῶν Λοτίων διαιρεῖται διὰ τῶν 32, καὶ ἐψεκάνεται.

. §. 134.

Καθὼς ἡ Ἀνάλυσις μεταφέρει τὰ μεγαλήτερα Εἴδη εἰς τὰ μικρότερα, οὕτω καὶ ἡ Ἐπαναγωγὴ μετάγει τὰ μικρότερα Εἴδη εἰς τὰ μεγαλήτερα. "Οὗτοι δέ ταν δοθήσονται Ἀριθμός τις μικροτέρου Εἴδους ἵνα μεταφέρωμεν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς τῶν βαθμοῦν αὐτοῦ μεγαλητέρων Εἰδῶν, τότε διαιροῦμεν τὸν δοθέντα Ἀριθμὸν τοῦ μικροτέρου Εἴδους ἥτις τὸ Κεφάλαιον τῶν μονάδων, τὸ ὅποῖον ἀποτελεῖται μίαν Μονάδα τοῦ

πλησίου αὐτοῦ μεγαλητέρου Εἰδούς, ἐπειτα αὐτὸ τὸ προ-
κύψαν Παραγόμενον διαιρεοῦμεν πάλιν μὲ τὸ τῶν μονάδων Κε-
φαλαίου, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ μίαν Μονάδα τοῦ ἔγγυος αὐτοῦ
μεγαλητέρου Εἰδούς, καὶ σῦτως ἐφεξῆς, ἕως ὅτου γὰ προκύ-
ψῃ τὸ Πηλίκον τοῦ ζητουμένου μεγαλητέρου Εἰδούς· καὶ ἐὰν
μείνῃ 'Τπόλοιπόντι ἐκ τοῦ Εἰδούς, τὸ ὅποιον μεταφέρεται,
τὸ μὲν Πηλίκου φανερώνει τὸ ζητουμένου Εἶδος, τὸ δὲ 'Τπό-
λοιπού φυλάττει τὴν πρωτέραν ὄνομασιάντοι. Φέρ' εἰπεῖν· πό-
σα χρεοίακ ποιοῦσι 233685 παράδει;

40 εἰ. 233685 παράδ.

Πηλίκου Γρότ. 5542,,5 παράδ.

Θηλασή, διαιρεοῦμεν διὰ τῶν 40, ὁ. ἐξί, κόπτομεν διὰ τὸ ο,
τὸ ψηφίου 5 (ὡς §. 110.), εἰτα διαιρεοῦμεν διὰ τῶν 4 (ὡς
§. 103.), ὅπου γίνεται ἡ διαιρεσίς ἐξ Ἱσού, καὶ σῦτω μί-
νυσσει 'Τπόλοιπον ἀπλῶς οἱ λωρεσθέντες 5 παράδ.

§. 135.

Καθὼς ὁ Πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ Διαιρέσεις χρησιμεύ-
ουσιν ἀλλήλοις πρὸς Δοκιμὴν, σῦτω καὶ ἡ Ανάλυσις καὶ ἡ
Επαναγωγή.

Οὐδὲν ἂς κάμωμεν τὴν Δοκιμὴν ἐπάνω εἰς τὸ τελευταῖον ὑπό-
δειγμα τοῦ §. 131.

Ηόσους Χρόνους, Μῆνας, Ἡμέρας, "Ωρας καὶ Λεπτὰ ποι-
οῦσιν 8202050 Λεπτά;

"Απόκρισις· Χρόνους 15, Μῆνας 9, Ἡμέρας 25, "Ω-
ρας 20, καὶ Λεπτά 50.

Η' ὥρα πρὸς 60 λεπτὰ, ἡ Ἡμέρα πρὸς 24 ὥρας, ὁ Μῆν
πρὸς 30 ἡμέρας, καὶ ὁ Χρόνος πρὸς 12 μῆνας.

<u>6/0 εἰς 820205/0 Λεπτά.</u>	ύπόλοιπον 50 Λεπτά.
<u>24 εἰς 136700 Ὁρας.</u>	"
<u>30 εἰς 5695 Ἡμέραι.</u>	"
<u>12 εἰς 189 Μῆνες.</u>	"
Χρόνος 15	

Ἐρμηνεία. Πρώτον ἐδιαιρέσαμεν τὰ 8202050 λεπτά διὰ τῶν 60, καὶ προέκυψαν 136700 ὥραι, καὶ ύπόλοιπον 50 λεπτά. εἶτα ἐδιαιρέσαμεν τὰς ὥρας διὰ τῶν 24, καὶ προέκυψαν 5695 ἡμέραι, καὶ ύπόλοιπον 20 ἡμέραι. ἔπειτα ἐδιαιρέσαμεν τὰς ἡμέρας διὰ τῶν 30, καὶ προέκυψαν 189 μῆνες, καὶ ύπόλοιπον 25 ἡμέραι. τελευταῖον ἐδιαιρέσαμεν τοὺς χρόνους διὰ τῶν 12, καὶ προέκυψαν οἱ ζητηθέντες χρόνοι, ὅτοι 15 χρόνοι, καὶ ύπόλοιπον 9 μῆνες, πγουν Χρόνος 15, Μῆνες, 9, Ἡμέραι 25, Ὁραι 20 καὶ Λεπτά 50, ὡς ἀνωτέρω.

§. 136.

Διὰ μέσου τῆς Ἀναλύσεως καὶ Ἐπαναγωγῆς ἐσμὲν ὅτι ἴκανοι, ἄνευ ἄλλης ὁδηγίας, διὰ νὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐν κάνοματικὸν μικτὸν Ἀριθμὸν μὲ ἑτερον Ἀριθμὸν, συνιεζάμενον ἀρ' ὁσωνδήποτε ψηφίων. Παρ. χάριν· μᾶς ὀδέσθησαν διὰ νὰ πολλαπλασιάσωμεν Γρόσ. 825,,35 παράδ., 2 ἄσπρα (τὸ πρώτου ύποδειγμα τοῦ §. 131.) μὲ 332· ἐνταῦθα ἐῳδύνατο νὰ ἀναλυθῶσι τὰ Γρόσια, οἱ Παράδεις, καὶ τὰ "Ἄσπρα, εἰς Άσπρα, ὃν ἡ ποσότης νὰ πολλαπλασιασθῇ μὲ 332· εἶτα ἡ ἐκ τούτου τοῦ πολλαπλασιασμοῦ προκύψαται ποσότης τῶν ἄσπρων, νὰ μεταφερθῇ πάλιν εἰς Παράδεις καὶ Γρόσια καὶ οὕτω νὰ προκύψῃ τὸ Ζητούμενον. Φέρ' εἰπεῖν· πόσα Γρόσ. Παράδεις καὶ "Άσπρα δίδουσι τὰ Γρόσ. 825,,35 παράδ. 2 ἄσπρα πολλαπλασιάζομενα μὲ 332;

Λύσις.

Γρότ. 825,, 35 παράδ., , 2 ἄσπρα.

Πρώτου πολλαχ. τὰ Γρότ. μὲ 40, λευβάν. ὅμοῦ καὶ τοὺς 35 πρ.

καὶ διέσουσι Παράδ. 83035, αὐτοὺς

πολλαπλασιάζομεν μὲ . 3 χίλια. εἰς ἄσπ., καὶ τὰ 2 ἄσπ. ὅμ.

διέσουσι Λεπτά 99107, τὰ ὁποῖα

πολλαπλασιάζομεν μὲ . 332

καὶ φέρουσι 32903524 Ἄσπ., ἀτικα διὰ τῶν 3 διαιρε-
θέντα, καὶ εἰς παράδ. ἐπαναχ.

διέσουσι 10967841 Πρ., καὶ 1 ἄσπρ. εἰτα μὲ 40 εἰς γρό.

σχέσουσι 274196 Γρ., 1 παράν., ὅμοῦ δὲ

ποιεύσι Γρότα 274196,, 1 παράν., 1 ἄσπρου.

Δοκιμή.

Διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ τῆς ὁρθότητος τοῦ ἀνωτέρῳ
λογικριασμοῦ, διειρεύμεν τὸ Παραγόμενον Γρότ. 274196,, 1
παράν., 1 ἄσπρου πάλιν διὰ τῶν 332 (ὡς §. 115.), καὶ
εἰπεῖν ἡ πρᾶξις ἔγινεν ὁρθῶς, πρέπει νὰ προκύψωσι Γρότ.
825,, 35 παράδ., , 2 ἄσπρα (ὡς §. 123.), ὡς ἀκολούθως.
332 εἰς Γρ. 274196,, 1 παρ., , 1 ἄσπ. | Ηπ. Γρ. 825,, 35 πρ.

: „859 , , 2 ἄσπρα.

: „1956

: „296 Γρότ. ὑπόλοιπον, ἀτικα

: μὲ . . 40 εἰς πρ. ἀναλυθ., καὶ ὁ 1 παράς ὅμοῦ,

: διέσουσι 11841 Παράδ.

: „1881

: „221 παράδες ὑπόλοιπον, σὲ τεսσ

: μὲ . . 3 εἰς ἄσπρα ἀναλυθ., καὶ τὸ 1 ἄσπ. ὅμοῦ,

: διέσουσι 664 Ἄσπρα

• • •

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΛΟΓΟΦΟΥΡΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΒΕΡΒΡΙΚΑΣ ΚΑΘΗΓΗΣ

§. 137.

Πλὴν αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ πολλαπλασιάζειν μεκτοὺς Ἀρεθμοὺς εἶναι διεξοδικὸς, καὶ ὅχι τόσου χρήσιμος εἰς τὸν ἀποβλέποντα σκοπόν μας, διὰ τοῦτο παραιτοῦμεν αὐτὸν, καὶ προχωροῦμεν εἰς ἄλλου συγομώτερον, καθ' ὃν ἔδη λογικούσις κοιτῶσ.

ΚΕΦ. Θ'.

Συντομίαι ὥφελιμαι ἐν τῷ πολλαπλασιάζειν καὶ διαιρεῖν.

§. 138.

Ταῦτον ἔστι, καὶ πολλαπλασιάσωμεν, ἢ διαιρέσωμεν ὅλιγον κατ' ὅλιγον μὲ περισσοτέρους ἀρεθμοὺς, ἢ μὲ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν. Παρ. χάριν· ἐάν πολλαπλασιάσῃ, ἢ διαιρεθῇ ἐνας ὅποιος δήποτε Ἀρεθμὸς μὲ 6, ἐπιτα τὸ Παραγόμενον αὐτῶν μὲ 8 (ἢ μὲ ὅποιος δήποτε ἄλλους ἀπλοῦς Ἀρεθμοὺς), προκύπτει τὸ ἕδιον Πιλίκον, ὡς νὰ ἐπολλαπλασιάζεται, ἢ ἐδιαιρείτο, διὰ μῆς μὲ τὸ Κιεφάλαιον αὐτῶν 48, ὡς εἰς τὸ α'. καὶ β'. φαίνεται κατωτέρω.

Α'. 672

πρώτου μὲ	6	πολλαπλασιάζομενα
διδουσει	4042	
εἶτα μὲ . 8		ώστειρως
ποιεῦσε	32256.	

Β'. 602

μὲ	48
	5376
εἶτα	2688
ὅμοιως	32256 ὡς ἀπέν.

Ἡ βάσις τῆς ἀνωτέρω πράξεως ἐννοεῖται εὐκόλως. Διό-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ